

8

FCHODOVINY
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI PRAHA-CHODOV
L. P. 2024, ROČNÍK 23, CENA VÝTISKU 16 Kč

- 4 Přesýpací hodiny
- 6 ZMT na téma Fair Trade s A. Masnerem
- 7 Sčítání účastníků bohoslužeb
- 8 Rozhovor s J. a M. Musilovými
- 14 3 pozvánky

11

Ježíš – Ampelos – pravý vinný kmen

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou mou ratolest, která nenese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla hojnější ovoce. Vy jste již čisti pro slovo, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li při mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojně ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic. (Jan 15,1)

Jelikož v listopadu budeme slavit slavnost Ježíše Krista Krále, stojí za to zastavit se nad tématem Církve, proto vás zvuk zahledění se na ikonu zvanou „Ampelos“ = „Vinný kmen“, která nás do tohoto tajemství hlubokým způsobem začleňuje.

Tradice tohoto zobrazení Krista coby pravého vinného kmene se objevuje v patnáctém století na ostrově Kréta a na hoře Athos. Ježíš sedí ve vidlici větví vinné révy, na kolenou má otevřené evangelium a oběma rozpráženými rukama žehná. Kolem něj je dvanáct apoštolů, kdy nejbližší je mu po pravici Petr a po levici Pavel. Jednoznačně tedy popsáno v našem po-

hledu následovně: Nalevo od shora jsou: Jan, Marek, Petr, Ondřej, Jakub, Tomáš. Napravo od shora jsou: Matouš, Pavel, Lukáš, Šimon, Natanael, Filip.

Tato ikona však nemluví jen o dvanácti apoštolích, ale i o každém pokřtěném člověku. Jsme naroubováni na kmen. Jsme ratolesti. Pavlovsky jsme tělo, jehož hlavou je Kristus. To vše nás uvádí do tajemství našeho spojení s Kristem.

Moje ovoce je pouze ze spojení s Kristem, můj život přináší ovoce pravé lásky právě jen, když beru z kmene.

Ovoce lásky, ovoce Ducha, ovoce dobrých skutků pro mne přichystaných – to vše je díky Kristu, který se pro nás stal člověkem.

Boží láska z kmene zároveň vede k pročišťování a hlubšímu obrácení. Otec opravdu prořezává. Proto se ve svém životě

potkáváme s opouštěním špatných věcí, ale i s tajemstvím opouštění některých věcí dobrých, protože bychom byli zahlceni. Bůh však u nás prahne nikoli po nedomrhlých mnohých plodech, ale po pořádném ovoci. Mimo chodem Jeho učedníky poznají po ovoci, a to není zanedbatelné.

P. Michael

Otče, důvěřuji Ti, jsi s námi i v okamžiku ztráty drahé osoby

Milí čtenáři a přátelé Fchodovin,
rok se sešel s rokem a naše kroky zase míří na hřbitovy a naše myšlenky se ubírají k našim drahým zesnulým. Modlíme se za ně a další věrné zesnulé. Mám tyto dušičkové dny ráda. Ráda chodím s rodinou na hřbitovy, miluji společnou návštěvu hrobů příbuzných v podzimním šeru pražských hřbitovů. Napadla mě myšlenka, jak je pro nás lidi těžké přijmout ztrátu milované osoby, zvláště když je tento odchod náhlý. Možná nám k přijetí této skutečnosti a důvěry v Boží přítomnost i ve smrti

této pro nás drahé osoby pomůže si říct, že některé věci prostě nyní nechápeme. Mohou se nám zdát třeba nespravedlivé, Bohu je i vyčítáme. Ale nevidíme za roh. Snažme se i v této těžké chvíli a náročném období Bohu s důvěrou říci:

„Otče, nerozumím tomu, proč sis k sobě vzal pro mě drahou osobu, ale důvěřuji Ti, byl jsi s ní v té chvíli a jsi nyní i teď se mnou v mé bolesti. Prosím za spásu její i své duše, odpuštění všech hříchů a dar milosti, abych i já umě(a) odpouštět všem těm, kteří mi ublížili. Amen.“

Katka

↑ Pražský salonní orchestr v KCMT

↑ Zahájení katechetického roku ↓ Farní den

PŘESÝPACÍ HODINY

Jistě každý z nás prožíváme smutné a náročné období, chvíle, když nás někdo blízký, někdo, koho jsme měli rádi, předejde na věčnost. Určitě na něho vzpomínáme. Kdo byl milován, nemůže být zapomenut. Proto chodíme na místa jejich odpočinku. Přinášíme květiny, symbol lásky, modlíme se, a skrze modlitbu jsme s nimi spojení. Rozžaté svíce nám připomínají úžasnou naději, že se s nimi jednou setkáme a budeme se společně radovat.

Ale před námi je ještě určitá cesta. Cesta, o které nevíme, jak bude dlouhá a kdy z této cesty budeme odvoláni, abychom i my odešli tam, kde jsou generace lidí, kteří žili před námi. Tento odchod může být různý. Přicházejí nemoci, nehody na silnicích, různé situace našeho pozemského života. Jak často nás zaskočí těžko pochopitelná úmrtí!

Vzpomínám na rok 2023, na odchod naší kamarádky Ireny Řivnáčové. Její elán, když organizovala zájezdy, a její starost o zvířata, přírodu a další prospěšné aktivity byly obdivuhodné. Pak v jednom momentu přichází odchod z tohoto pozemského světa. A v lednu 2024 úmrtí další mé kamarádky Sofie (odbornice na zdravou výživu), potom dostávám v Kladruzech smutnou informaci, že nás opustil další kamarád, zodpovědný a pečlivý ministrant Jirka Procházka. Velmi talentovaný vědecký pracovník. Každá debata s ním byla příjemná a poučná. Měl jsem Jirku rád, byl

to báječný a milý člověk, poctivý křesťan. Byl to obrovský šok, stejný jako u Ireny, tak u Sofie. A právě když si připomínáme tato úmrtí i odchody všech těch našich blízkých, jak z vlastních rodin, tak z okruhu přátel a kamarádů, je nutné a potřebné si uvědomit, jak je důležité mít v pořádku vztah s Bohem i s druhými lidmi.

Ježíš nám k tomu říká: *Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: Miluj svého bližního jako sám sebe (Mt 22,37-39). Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci (Jan 13,34-35).*

Každé slovo Ježíše Krista je nesmírně důležité pro náš život. On sám ukazuje směr, kudy máme jít do vítězného cíle svého života. „Já jsem cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Ježíš je naše jistota, naše naděje, která dává našemu životu smysl a logiku. Ježíš je východisko z každé životní situaci, i kdyby byla nesmírně náročná a bolestná.

Doba našeho života na této zemi může být srovnávána s přesýpacími hodinami, kde horní polovina je neprůhledná, dolní polovina naproti tomu průhledná. Tady můžeme vidět, kolik roků už uplynulo – 20, 30, možná už 60, 70 nebo dokonce ještě více let. Ale nevíme, jak mnoho „písku“ je ještě v horní polovině hodin. Nikdo neví, kolik let, měsíců nebo dnů mu ještě zbývá.

Ale jedno je zcela jisté: jednou bude náš život zde u konce. Jednou náš čas uplyne. Po uplynutí „přesýpacích hodin života“ začne něco zcela nového: věčnost, „čas“ bez konce. Naše existence nekončí fyzickou smrtí. Naše nesmrtelná duše a náš duch žijí po smrti dále. Otázka je jen: Kde a jak? Ježíš nám to vysvětluje a používá k tomu důležitá podobenství.

Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří. Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře. Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat. Přijde-li po půlnoci či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim. Uvažte přece: Kdyby dal vědět, v kterou hodinu přijde zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu. I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete (Lk 12,35–40).

Tedy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět

z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly s sebou lampy, ale nevzaly si olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: Ženich je tu, jděte mu naproti! Všechny družičky procitly a dávaly si do pořádku své lampy. Tu řekly ty pošetilé rozumným: Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají! Ale rozumné odpověděly: Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jdete raději ke kupcům a kupte si! Ale zatím co šly pošetilé kupovat olej, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: Pane, pane, otevři nám! Ale on odpověděl: Amen, amen, pravím vám, neznám vás. Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu (Mt 25,1–13).

Žijme své osobní křesťanství opravdově, každý den, v každé situaci svého života, aby ten náš život byl Bohu milý již tady na zemi, a potom jistě dojdeme do Božího království.

Váš jáhen Pavel Urban

Sváteční krátké počtení: Letecké katastrofy

Občas sleduji se svým synem televizní dokumentární cyklus *Letecké katastrofy*, který rozebírá důvody některých leteckých neštěstí. Je až zarážející, jak mnoho havárií bylo způsobeno maličkostmi, jež v běžném životě klidně přehlízíme. Dozvěděli jsme se tak například, že tragická nehoda letu číslo 611 tchajwanských aerolinií letadla Boeing 747 začala vlastně už dvaadvacet let před smrtícím letem.

Dvaadvacet let před katastrofou totiž letadlo při přistání mírně zavadilo zádi o zem. V jeho konstrukci se objevily drobné rýhy a prasklinky, které technici navzdory předpisům jen překryli jakousi záplatou z plechu. Opravu vykázali jako důkladnou a předpisovou. Další dvě desítky let letadlo létalo bez problémů, vzletlo a přistálo více než 20 000 krát. Skrytý problém pod záplatou se

však rok co rok, let za letem nenápadně zhoršoval. Drobné trhlinky se nepatrně rozšiřovaly. Po letech již ale poškozená konstrukce nedokázala odolat, letadlo se ve výšce 10 km nad mořem rozpadlo. Zbytečně zahynulo 225 lidí.

Zhrozil jsem se, kolik věcí i já každodenně „zametám pod koberec“, kolik věcí řeším „cestou menšího odporu“, v kolika věcech asi jednám krátkozrace a nezodpovědně. A to ve všech možných oblastech života: jak v práci, tak ve výchově svých dětí, v partnerských vztazích, v péči o živobytí, v péči o své zdraví, v péči o svou víru a duchovní život...

Takže směle, odvážně a odpovědně „zpátky ke strojmům“!

**Autor Ignác Mucha,
Vybral Charles Tvrzník**

ZASTAVENÍ U MATKY TEREZY NA TÉMA „FAIR TRADE“

Jak v praxi funguje „spravedlivý“ nebo „spravedlivější“ obchod? A jaké jsou příběhy jeho lidí, kteří dnes mění svět? O tom přijde 7. listopadu od 19 hodin do KCMT popovídat, tentokrát formou přednášky, náš farník Aleš Masner, jednatel velkoobchodu Fair Trade Centrum.

Co to je fair trade a proč ses rozhodl mu věnovat?

Fair trade je doslovně spravedlivý či férový obchod, ale já používám raději „spravedlivější“ či „férovější“, protože pro „spravedlnost“ máme každý trochu jiná měřítka a i fair trade je pojem velmi košatý a široce definovaný.

Jeho nosnou myšlenkou je podpora producentů rozvojového světa pomocí obchodu. Stojí na mottu: „Nedávej hladovému rybu, ale nauč ho rybu chytat.“ A právě takováto „pomoc pro svépomoc“ mi dává smysl spíš než darování, kterým bych drobné řemeslníky a pěstitele činil závislými. Vždycky jsem od své práce chtěl ještě další hodnotu a ve fair trade jsem potkal jednotlivce, kteří skutečně mění svět, aniž bychom o nich četli v magazínu Forbes.

Jaký podíl kávy, čaje nebo čokolády je dnes u nás distribuován jako fair trade? A jaké produkty ti nejčastěji prochází rukama?

Káva je prý třetí nejobchodovanější legální komodita světa, hned po ropě a zbraních. Ve fair trade celosvětově je jedničkou a u nás také, i když poslední dobou se stále více daří našim čokoládám

a čajům. A kdybychom měli také kamenný obchod, možná bych mohl vyzdvihnout rukodělné výrobky.

Přesná čísla bohužel nemáme, přestože to tak z mediálních výstupů české pobočky Fairtrade International může vypadat. Obecně se ale předpokládá, že podíl spravedlivého obchodu je i po desítkách let menší než 1 % celosvětového obchodu. Pochvalme však Švýcary za více než 50 % fairtrade banánů či Nizozemce za 20 % podíl fairtradové kávy.

Jak probíhá certifikace těchto produktů? Proč se fair trade zaměřuje na produkty z tzv. rozvojových zemí? Tedy – je snad evropská legislativa natolik propracovaná, že by k takovému vykořisťování nemohlo dojít např. v Polsku?

Děkuji za velmi správnou otázku, která ve veřejném prostoru padá jen výjimečně, a já se moc těším, až posluchačům vše podrobně vysvětlím na konkrétních příkladech z praxe. Ve stručnosti existuje fair trade přístupů celá řada a neexistuje jednotný přístup k označování zboží férovou nálepkou.

Novodobé otroctví a zneužívání postavení bohužel existuje i v bohatém západním světě a já se stydím za české zaměstnavatele, kteří za pro mě nelidských podmínek zaměstnávali či nejspíš ještě zaměstnávají např. Ukrajince v nouzi. Pracovala u mě paní, která se bála si odskočit, a nějakou dobu trvalo, než si dovolila vzít zákonnou pauzu na oběd...

Rozvojový svět je však stále výrazně chudší než ten náš rozvinutý a první férová obchodní partnerství vznikla propojením tzv. globálního Jihu a Severu. A naše poptávka po zdrojích tzv. globálního Jihu neutuchá od středověku – káva, čaj ani kakao totiž nikde jinde neroste. Z Afriky se dnes vyvážá přes 70 % veškerého kakaa, ale vyrobí se tam méně než 1 % čokolády.

A existuje ve fair trade také něco jako greenwashing – že se za fair trade podvodně vydává něco, co jím není?

Podvody a lež se bohužel nevyhýbají ani tomu našemu „spravedlivějšímu“ světu, a to nemusíme ani opouštět Českou republiku pro několik takových příkladů. O to více si vážím možnosti o etickém obchodě mluvit a ukazovat na ty nejlepší vzory dobré praxe.

Ostatně, při každé krizi a mé vnitřní otázce, mám-li ještě v obchodě pokračovat, si vzpomenu na jejich tváře a životní příběhy a nedokážu si představit, že bych jim řekl, že jsem to vzdal...

Rozhovor připravila **Tereza Zavadilová**

Sčítání účastníků bohoslužeb 13. 10. 2024

V neděli 13. 10. bylo v naší farnosti opět po pěti letech provedeno sčítání účastníků bohoslužeb. Nedělní bohoslužby tento den navštívilo celkem 702 osob. Nedělních mší svatých v KCMT v 9.30 a v 11.00 se zúčastnilo celkem 534 osob, bohoslužeb v kostele sv. Františka v 8 h a ve 20 h celkem 135 osob. V domovech seniorů Donovalská a Milíčov se bohoslužeb zúčastnilo 33 osob. Mši svatou v 9.30 sledovalo na farním youtube kanálu asi 300 osob. (Pro srovnání – v říjnu 2019 byl celkový počet účastníků všech bohoslužeb 1108 osob).

Z celkového počtu všech účastníků bylo 42 % mužů a 58 % žen. Pokud jde o ekonomickou aktivitu účastníků bohoslužeb, tak podíl výdělečně činných činil 43,6 % a ekonomicky neaktivních 56,4 %.

Během všech nedělních bohoslužeb jste darovali ve sbírkách celkem 24 045 Kč, což vychází 34,25 Kč na jednoho účastníka.

Proč takový úbytek? Toť otázka, na kterou nemáme odpověď. Je to covidem? Je to tím, že využíváme večerní sobotní bohoslužby v okolí? Umřelo nás tolik fyzicky nebo duchovně? Je to tak, že lidé nepochopili, že online bohoslužby jsou regulérním spojením se společenstvím církve jen pro nemocné či pečující o osobu, která se neobejde bez pomoci (dítě, senior, handicapovaný)? Je to tak, že nás tolik odjíždí na venkov a v roce 2019 to tak nebylo? Nebo něco v našem společenství špatně funguje? Nebo něco jiného? Pro faráře poměrně důležitá otázka a odpovědi. Čemu se máme jako kněží věnovat více a čemu méně?

P. Michael

„Svou sílu hledejte v Pánu, v Jeho veliké moci“

Rozhovor s Monikou a Janem Musilovými

Na rozhovor s Monikou a Janem Musilovými jsem se hodně těšila. Jejich rodinu známe z obou našich kostelů, vidáme je obklopeny malými či většími dětmi, a když se nám poštěstí, napočítáme jich všech sedm. Jak se jim daří všechny děti „ukočírovat“ a přitom v lásce a dobrým příkladem vést k Bohu? Odpovědi nejen na tyto otázky jsem se snažila zjistit v následujícím rozhovoru.

Kdy a kde jste se narodili a vyrůstali?

M.: Narodila jsem se v roce 1988 v Praze a jsem první ze čtyř dětí. Jsme dvě holky a dva kluci a všichni po dvou letech. Nejdříve jsme bydleli na Chodově asi tři roky a pak tatínek dostal nabídku pracovat v USA, tam jsme strávili tři a půl roku. Naši se museli rozhodnout, jestli se vrátí, kvůli mému nástupu do první třídy. Nastoupila jsem tedy do ZŠ Ke Kateřinkám, kde v té době fungovala také církevní třída. Tam jsem chodila pět let, poté jsem nastoupila na Křesťanské gymnázium v Hostivaři. Bydleli jsme až do mé svatby na Roztylech.

Jaký byl rozdíl mezi normální třídou a církevní?

Nejvíce asi v tom, že nás bylo ze třiceti dětí deset věřících, měli jsme náboženství a třídní učitelka byla věřící.

A jak to bylo s tebou, Honzo?

H.: Já jsem se narodil v Praze v roce 1989, mám mladší sestru a staršího bratra. Do svatby jsem

bydlel v Horních Měcholupech. Na základku jsem chodil první dva roky v Měcholupech a pak mě rodiče poslali na základní školu s rozšířenou výukou jazyků. Po deváté třídě jsem vystudoval Střední průmyslovou školu strojní v Malešicích.

Co jsi plánoval po maturitě?

Od malička jsem chtěl být strojvedoucím vlaku. Ale kvůli mé menší oční vadě to nešlo. Nastoupil jsem na strojní fakultu ČVUT s tím, že bych se živil nejspíš jako konstruktér. Ale mezitím se změnila legislativa, a tato změna umožnila vykonávat zaměstnání strojvedoucího s max. dvěma dioptriemi na dálku. Takže jsem pomalu přerušil studium a hledal, ve kterém depu mají místo. Vzali mě do Plzně. Mezitím jsme měli ovšem svatbu.

Takže jste se vzali a v té době oba studovali na vysoké škole?

M.: Ano, až během septimy jsem se rozhodla, který obor by mě bavil. Chtěla jsem studovat psychologii a dostala jsem se na Pedagogickou fakultu UK, obor psychologie a speciální pedagogika. Když jsme měli ukončený druhý ročník, měli jsme svatbu 28. srpna 2010 ve Stráži nad Nežárkou.

Proč to bylo zrovna tam, mimo Prahu?

To souvisí s tím, že Honzova maminka pochází odtud a měli jsme vlastně dobré svatební zázemí.

Jak jste se seznámili?

Poprvé jsme se potkali na letním táboře turistického oddílu Kondoři, který pořádali salesiáni z Uhřetěvsi. Bylo nám 14, resp. 15 let. O dva roky později jsme pak oddíl převzali jako vedoucí a během dalšího školního roku jsme spolu začali chodit.

S jakými představami jste do vztahu šli?

M.: Oba dva jsme to brali od začátku vážně. Od svých asi 13 let jsem se modlila za svého budoucího manžela, abych potkala toho, kterého mi Pán Bůh připravil. Takže jsem s Honzou začala chodit s tím, že si ho chci vzít. Už jsem ho vnímala jako toho pravého.

H.: Nejdříve jsem s Mončou sdílel její postoj. Půl roku před svatbou mě však provázela nutkavá myšlenka, jestli nemám být knězem. Začal jsem poctivě rozlišovat a došel k tomu, že si chci Moniku vzít, a v dubnu jsem ji požádal o ruku.

M.: Já jsem měla velkou krizi těsně před svatbou. Dostala jsem úzkost z toho, jestli je manželství mojí cestou. Vždyť jsem si nikdy nekladla otázku, jestli nemám jít do kláštera. Této myšlenky jsem se nemohla vůbec zbavit. Svěřila jsem se svému zpovědníkovi se svou starostí. A on mou situaci vyhodnotil jako pokušení od Zlého, aby mě odlákal od Boží vůle pro můj život. Pokoj do srdce jsem však dostala až při vstupu do kostela v den svatby.

Kde jste bydleli?

Měsíc jsme bydleli u Moničiných rodičů a od října v pronajatém bytě na Barrandově, kde jsme žili dalších dva a půl roku. Počítali jsme s tím, že budeme samozřejmě při studiu pracovat. V listopadu po svatbě vzali Honzu do Depa Plzeň, kde začal pracovat jako strojvedoucí v přípravě.

Čím jsi musel projít, aby ses stal strojvedoucím?

Ještě před nástupem jsem musel projít zdravotní a psychologickou prohlídkou, potom jsem pracoval čtyři měsíce v Depu na údržbě motorových lokomotiv, pak jsem měl dvouměsíční teoretický

kurz z techniky a předpisů v České Třebové. To jsem jezdil domů jen na víkendy. V kurzu jsem potkal kolegy z Prahy, od nichž jsem se dozvěděl, že jsou potřeba strojvedoucí i v Praze. Podal jsem žádost o přeložení a za půl roku jsem mohl do Prahy přejít a dokončit zácvik. První zkoušku jsem tedy dělal ještě v Plzni a potom jsem mohl jezdit pod dozorem, před Vánocemi a během svátků jsem dodělal další zkoušky a od ledna 2012 jsem strojvedoucí.

Kdy přišlo první miminko?

M.: V lednu po svatbě jsem otěhotněla a Míša se narodila v říjnu 2011 a bakalářské studium jsem ukončila v květnu 2012.

Máte na dnešní dobu dost dětí. Chtěli jste mít tak velkou rodinu vždycky?

M.: Mým snem bylo od dětství mít šest dětí jako moje babička.

H.: Já jsem si přál mít čtyři děti.

M.: S Honzou jsme cítili, že tuto oblast máme odevzdat Bohu.

Ted' mě napadá, jestli jste měli přípravu na manželství?

H.: Přípravu jsme měli s otcem Benediktem Hudemou, navštívili jsme ho na „faře“ v Neratovicích asi šestkrát. Chtěli jsme přípravu spíš duchovní.

M.: Protože jsme spolu vedli několik táborů, prožili jsme zajímavé situace a museli řešit různé těžkosti, docela dost jsme proto znali.

Jak přicházely další děti?

Jako druhá se narodila Hanička v dubnu 2013, pak v září 2014 Štěpa, v říjnu 2016 Tereška, v červenci 2018 Vašík, v červenci 2020 Dominička, v srpnu 2022 Linda a teď v listopadu přivítáme nového človíčka.

Jaké jsi měla těhotenství a porody?

Porody a těhotenství proběhly celkem v pohodě. Jediná velká komplikace byla při Vašíkovi. Ten se musel narodit císařským řezem v 35. týdnu těho-

tenství. Začala se mi rychle odlučovat placenta, hrozilo udušení miminka a moje vykrvácení.

Jak velký máte byt nebo bydlíte v domku?

H.: Bydlíme v paneláku, 4+kk v Horních Měcholupech.

Monika, Vánoce doma na Chodově, asi 1990

Jakou formou vedete děti k Bohu?

Svým příkladem bychom rádi ukazovali, jak je pro nás osobně Bůh na prvním místě.

Od malička se s dětmi společně modlíme před jídelnem a večer před spaním. Poslední dobou se snažíme chodit každý den na mši svatou, když nestiháme jet do kostela, využíváme on-line přenosy na YouTube a děti vždy na proměňování přivolaíme. Chtěli bychom, aby děti vnímaly účtu k eucharistii.

Ráda se modlím každý den růženec při adoraci on-line a děti se ke mně třeba přidají. Když je doma i Honza, tak se modlíme spolu. S Honzou spolu mluvíme o našem duchovním životě (protože úzce souvisí s tím, co žijeme), u toho občas zaznějí i teologické otázky a děti to vlastně také mohou vnímat. Je to při běžném provozu domácnosti.

Míša s Haničkou jezdí od první třídy do turistického oddílu v Dejvicích, který funguje u farnosti svatého Matěje, kde je vedoucí vedou ke křesťanskému životu. Mladší děti chodí sem na náboženství. Míša začala chodit na spolčo v Uhř-

něvsi. Ale ve finále si myslíme, že nejlepší vedení dětí k Bohu je vlastní osobní vztah s Bohem. Děti to vnímají...

Jak se prohluboval váš osobní vztah s Bohem?

M.: Bůh byl vždycky v mém životě hodně důležitý. Ale spíše jsem Ho vnímala jako automat na přání. S tím, jak děti přibývaly, bylo to s nimi čím dál víc náročnější, jak jsou malé a vyžadují péči. Často jsem se nechovala hezky. Poznávala jsem, že pokud taková být nechci, sama to nezvládnou. Snažila jsem se odevzdat do Božích rukou a doufala. Když jsem postupně dokázala odevzdávat hodně věcí, co jsem držela ve svých rukou, po čase se dostavil takový pokoj, který bych přála opravdu každému. „Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám.“ (Jan 14,27) Denně vidím, jak se Pán stará i o maličkosti. Že Ho zajímá vše, čím procházíme.

H.: Protože jsem vyrůstal ve věřící rodině, bral jsem víru automaticky. Boží přítomnost jsem velmi silně pocítil v Příchovicích na Velikonoce 2005. To, že je víra největší perla, pro kterou stojí prodat vše, jsem prožil až loni na svátek Všech svatých. S dětmi jsme se bavili o odpustcích a jak je získat. A mně došlo, že vlastně nechci do očiště, ale rovnou do nebe. Snažím se získat každý den co nejvíce Boží milosti. Vystavováním se Mu. Co je mi nepříjemné a těžké, obětuji za

Honza, s oddílem u Vlašimi, kolem roku 2001

někoho, třeba i duše v očištění. Nebo snažit se žít všední činnosti jako službu v lásce k Bohu v lidech ve svém okolí.

Kostel sv. Petra a Pavla, Stráž nad Nežárkou, 2010

Moniko, nevádí ti, že nechodíš do zaměstnání? Že vlastně nepracuješ v oboru, který jsi vystudovala? Jak se staviš k problematice žena s dětmi doma versus žena s dětmi a budování kariéry?

Byl to vývoj. Zpočátku jsem měla trochu pocit, že mi něco utíká. Že s tolika dětmi nemůžu to a to. Ale asi po čtvrtém dítěti jsem četla životopis Matky Terezy, a tehdy mi došlo, že chci odevzdat Bohu vše. A teď vím, že jsem tam, kde mám být. Takže mi vůbec nevádí, že jsem „jen“ doma.

Navíc jsem měla možnost pokračovat v magisterském studiu (dokonce byl velký zájem, abych pokračovala v tématu bakalářské práce), ale byla jsem z toho nervózní, nešlo to moc dohromady, domácnost a studium, nechtěla jsem pokračovat. Myslím, že je úplně jedno, jestli je člověk doma s dětmi, nebo má děti a pracuje, nebo jen pracuje, nebo žije zasvěceným způsobem života. Důležité je, aby poznal a vykomunikoval s Bohem, co On po něm žádá, kde on má být. A pak to zrealizovat je vždycky těžké, protože vše odevzdat Bohu je hodně náročné.

Nás ženy bude určitě zajímat, jak to zvládáš s vařením a staráním se o domácnost?

Vaření a chod domácnosti zvládám celkem snadno. Umím si naplánovat, co budu vařit, a vaření mě i baví. Vařím každý den už čtrnáct let a na oběd domů chodí i děti školou povinné. Někdy bych třeba chtěla navařit na dva dny, ale na to mám malý sporák (potřebovala bych ten do jídelny). Děti celkem dost jedí.

Jak je to u vás s tím, když některému z dětí jídlo nechutná? Vaříš pro něj něco jiného?

Ne. Jídlo dostane třeba bez masa a sní jen přílohu, když nechce vůbec oběd, namaže si chleba.

Jak řešíte nedostatek místa pro věci?

M.: Naučila jsem se věci průběžně vyhazovat. Často oblečení a hračky třídím, a co je už nevyužívané, posílám dál. Jinak by to opravdu nešlo. Je to hodně o organizaci.

Máte dost času na řešení problémů dětí?

Snažíme se být vnímaví na jejich problémy a jsme rádi, když s nimi za námi přijdou. Někdy se ale stane, že zrovna řeším něco akutního s jiným a on musí počkat. Mezitím si svůj problém vyřeší samo nebo mu s ním pomůže jiný sourozenec.

Rodinný výlet, Czestochowa, Jasná Góra, 2024

Jak to máte s autem a jak a kde trávíte svoji dovolenou?

Díky známým jsme mohli koupit devítimístné auto. Dokonce ho vždy upravíme tak, že v něm

během dovolené v zahraničí můžeme všichni i spát. To bylo například Ioni v Itálii.

Asi je v této chvíli zbytečná otázka, jestli máte čas na své koníčky a záliby a co to vlastně je nebo by bylo?

Čas na své zájmy – jak se to vezme, co je naším zájmem. Třeba na to být s Bohem si najdeme čas vždycky, to je nutnost k přežití. Ale asi je to myšleno jako koníčky. Tak to spíš ne, ale nevadí nám to.

Na závěr se vždy ráda ptám, co byste vzkázali čtenářům. Dnes se chci zeptat, co byste vzkázali mladým lidem, kteří plánují založit rodinu?

M.: Nebojte se, důvěřujte Hospodinu. Hospodin se stará. Chceme povzbudit každého k přijímání dětí a nebát se rozhodnutí.

H.: Každý má svou cestu do nebe jinou. Máme možnost přijímat Ježíše jako Boha a člověka přímo v eucharistii, možnost plnomocných i částečných odpustků během celého roku, rozvíjet ctnosti. Naše něžná a starostlivá maminka Pan-
na Maria nás skrze Ježíše vede k Bohu. Hledejte SVATOST, ta je pro každého.

Moniko a Honzo, moc děkuji za čas, který jste mi věnovali. Jste v životní etapě, která je velmi náročná, ale na vašich životech je vidět radost a pokoj. Jste pro nás inspirací, že to, co čteme v Písmu (například: v 1. listě Petrově 5:7: „Všechnu svou starost svěřte jemu, vždyť jemu na vás záleží.“), berete vážně. Děkujeme, že nás svým životem povzbuzujete k důvěře Pánu opravdu v každé situaci.

Katka

Víkendové setkání členů KSK

Předposlední víkend v září se po roce opět sjeli členové KSK na víkendové setkání, tentokrát do Zdic u Berouna. Po pátečním večerním zabydlení na místní faře nás v sobotu čekal celodenní pěší výlet ze Žebráku zpět do Zdic, během něhož jsme si prohlédli z dálky hrad Žebrák a detailně pak hrad Točnick. Během prohlídky jsme se seznámili s historií hradu i s medvědy Agátou a Martinem, kteří žijí v podhradí a jsou hvězdami televizního pořadu Měďové na cestách. Z hradu Točnick jsme směřovali na vyhlídku Vraní skála a poté zpátky do Zdic. Hned po návratu byla na programu mše

v místním kostele, celebrowaná naším farním vikářem Dominikem Fričem. Následovalo večerní grilování a volná zábava se zpěvem doprovázeným kytarou a violoncellem. V neděli byla hlavní část programu věnována výměně zkušeností s pořádáním akcí pro děti a mládež mezi jednotlivými oddíly a diskusí nad nestandardními situacemi, které při této práci mohou nastat. Myslíme si, že se účastníci akce opět o něco lépe poznali, užili si spoustu zábavy a už se těší na další setkání příští rok.

Výkonný výbor KSK

ŽIJEME V NÁDHERNÉ DOBĚ...

Chci moc poděkovat, že žiju ve farnosti s ohromnou duchovní péčí a lidskostí... Není samozřejmé, že farnost nabízí duchovní obnovu pro své farníky. Jsem za tuto možnost vděčná! Mohla jsem se zúčastnit duchovní obnovy pro ženy na Svaté Hoře v termínu 11.–13. 10. 2024.

Plakátek vybízející k účasti visel na nástěnkách v kostelích, ohlášky nabádaly a já si nedovedla představit, jak takový víkend může vypadat. Přihlásila jsem se paní Vlastě Hamalové a jela jsem. Po schodech na Svatou Horu jsem stoupala v pátek s prosbami o prozáření života s Pánem i se zvědavostí, co pro nás otec Michael s ostatními organizátory asi připravil a jaké bude setkání s dalšími ženami.

Bylo to setkání krásné, harmonizující, plné naděje, radosti, vděčnosti, nových přátelství, inspirací, a dokonce i podzimního slunce v přírodě, pro některé z nás zase víc výtvarně tvořivé s ikonami. Jak si která z nás vybrala.

V exercičním domě nás uvítala s úsměvem paní Jechortová a dům ze čtyřicátých let minulého století na nás všechny dýchl i kouskem minulosti a krásnou kaplí ke ztišení, zastavení

i chválám. Vstřícnost lidská se smísila s všudypřítomnou a zvýrazněnou přítomností Boží, ať byla zpřítomněna v písních u kytary, ve chválách, rozhovorech, při mších, při poznávání nás samých v rozhovorech o Jonášovi, v zamyšleních a modlitbách. Spoustu podnětů a inspirace nám předal otec Michael k tématu obrácení (metanoia).

Inspiraci Božím slovem střídal čas pokoje, samoty, čas rozhovorů ve skupinkách a společné snídaně, obědy i večere s mnoha dalšími tématy ze života, která se u jídla obvykle vynořují. Dovolím se vrátit obloukem k nadpisu, protože jsem se jen utvrdila, že žijeme v nádherné době. Je tolik lidí, událostí, skutečností, za které můžeme děkovat.

Troufám si tvrdit, že radostí bylo už jen odjet na duchovní obnovu a nechat se inspirovat, sdílet své pohledy na Písmo, život, duchovní témata a společně chválit Pána. A určitě nejsem s radostí sama, je nás víc a všichni víme, jak nás má Pán rád! No není ten život nádherný? Děkuji za zastavení!

Zuzana Teuberová

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA 2024 SE BLÍŽÍ!

Mikulášská nadílka nás čeká již ve čtvrtek 5. 12. Uvítáme jakékoli zájemce o pomoc s přípravou a realizací akce. Hlavní přípravy a školení k průběhu nadílky proběhnou ve středu 4. 12. večer. Ve čtvrtek pak je ideální příchod do KCMT v 15:30. Konec akce 18:00, resp. cca 19 h i s úklidem.

Obzvláště uvítáme statné „bodyguardy“, kteří se nebojí vstoupit do davu a nasměrovat ho správným směrem. Hlásit k pomoci se mohou ale i jakékoli jiné tvořivé i méně tvořivé ruce. Nabídnout své služby je možné na e-mailu: mikulas@kskpraha.org nebo přímo u Aničky Procházkové. Děkuje!

FARNÍ VÝLET 9. LISTOPADU 2024

Podzimní putování Břežanským a Károvským údolím

- Odjezd: 9.32 vlak z nádraží KačeroV do Vraného nad Vltavou.
- Návrat: ze Zbraslavi vlakem nebo autobusem.
- Trasa: z Vraného nad Vltavou přes Zvolskou Homoli, Jarov, Károvské údolí, Závist, konec na Zbraslavi, popř. lze ještě pokračovat přes Šanci na Točnou.
- Délka trasy: cca 13 km krásnou krajinou. Půjdeme přes vyhlídky a rokle, budeme se brodit přes potoky. (Odkaz na trasu: <https://mapy.cz/s/gujedulago>)
- Výlet připravuje a těší se:

Tereza Plačková

Z CYKLU „NAD UMĚNÍM ŽIVOTA“ 2

S PhDr. ANNOU STODOLOVOU 21. 11. 19.00

Jak naložit se vztekem a zlostí, abychom co nejméně ubližovali? Kde se v nás bere vztek a zlost? Může být vztek k něčemu dobrý? Proč není dobré vztek potlačovat? Je dobré si vztek vybijet? Máme v sobě všichni agrese? Co vlastně je a není

agrese? Jak pomoci dětem zvládat vztek? Na tyto a podobné otázky budeme hledat odpovědi během společného večerního povídání s PhDr. Annou Stodolovou – psychologkou a terapeutkou, která je součástí projektu „Stop násilí“.

POZVÁNKA K UCTĚNÍ PAMÁTKY

VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ 11. 11. 17.00

V pondělí 11. od 17 h u příležitosti Dne válečných veteránů zveze k uctění jejich památky

krátkým zastavením a modlitbou u lithochlebského památníku.

AUKCE PRO CHARITU ZAČÍNÁ

V minulém čísle Fchodovin jsem vás informovala o našem plánu uspořádat dobročinnou předvánoční aukci. Aukce začíná 15. 11. 2024 v 18:00 a bude zakončena 6. prosince 2024 v 18:00. Jakým způsobem se můžete do aukce zapojit?

Odkaz na veřejnou skupinu Dobročinná aukce pro Charitu Praha – Chodov najdete na webové adrese na konci článku. Nejprve požádáte o vstup do skupiny a správce skupiny vás přidá. Své příspěvky můžete začít zveřejňovat od 15. 11. 2024 18:00. Jak takový příspěvek může vypadat, vidíte na obrázku. Vždy je dobré zveřejnit fotografii dražené věci nebo ilustrační fotografii. Svoji nabídku popíšete, přidáte vyvolávací cenu a potvrdíte. Po schválení správcem bude příspěvek viditelný pro všechny.

Pokud budete chtít do aukce přihodit nějakou částku, napíšete ji do komentáře pod příslušný příspěvek. Například: „Zvyšuji / přihazuji na 200 Kč.“ Minimální částka, kterou můžete přihodit, je 50 Kč. Horní hranici příhozu neomezujeme. Nejvyšší částka dne 6. 12. 2024 v 18:00 vítězí a bude mít fajn Mikuláše. Finanční prostředky po ukončení akce odešlete na číslo účtu veřejné sbírky Charity Praha – Chodov. Jakmile vám potvrdíme, že peníze byly v pořádku připsány na náš účet, domluvíte se a vydraženou věc si vyvezdnete. Pokud byste nestáli o osobní setkání, můžeme předání vydražené věci zprostředkovat u nás v kanceláři.

Rádi byste se aukce zúčastnili, ale nemáte facebook? Nemíj nic jednoduššího, stačí kontaktovat administrátora akce – našeho PR pracovníka

Jakuba na e-mailu grafik@charitapraha4.cz a on vám příspěvek do aukce přidá. Můžete také telefonovat k nám do kanceláře a my vaši zprávu předáme. Můžete aukci sledovat na facebooku někoho z přátel a váš případný příhoz můžete realizovat přes Jakuba.

Dražít můžete cokoliv. Zamyslete se pouze nad tím, jestli by vám konkrétně ta věc udělala radost. Nemusí jít zrovna o hmotné statky. Veliký zájem bývá o zážitky, pochutiny a různé legrácky. Abych uvedla pár příkladů, dražit můžete drobné předměty, hračky, šperky, obrázky, knížky. Oblíbené jsou potraviny, někdo peče cukroví, další nabízí dort, já dražím testovací sadu domácí kombuchy – pět příchutí, bezový sirup otce Michaela, oblíbené jsou naložené věci. Nabídnout lze i zážitek, večere v Charitě, kterou vám osobně uvaří paní ředitelka, lekce severská chůze s Lenkou, masáž od Lucky, hodina anglické konverzace s Pavlínou. Pouze připomínám, že jde o příklad toho, co by se v dražbě mohlo objevit. Nemohu vám slíbit, že to tam skutečně bude.

Výtěžek aukce využijeme na koupení nového auta vybaveného na převoz lidí na vozíčku. Aukce není jen o získání financí, je to především o sdílení, radosti, zábavě, napětí a komunitě. Těšíme se na pěkná setkání na našem facebooku.

Přeji vám radostný listopad.

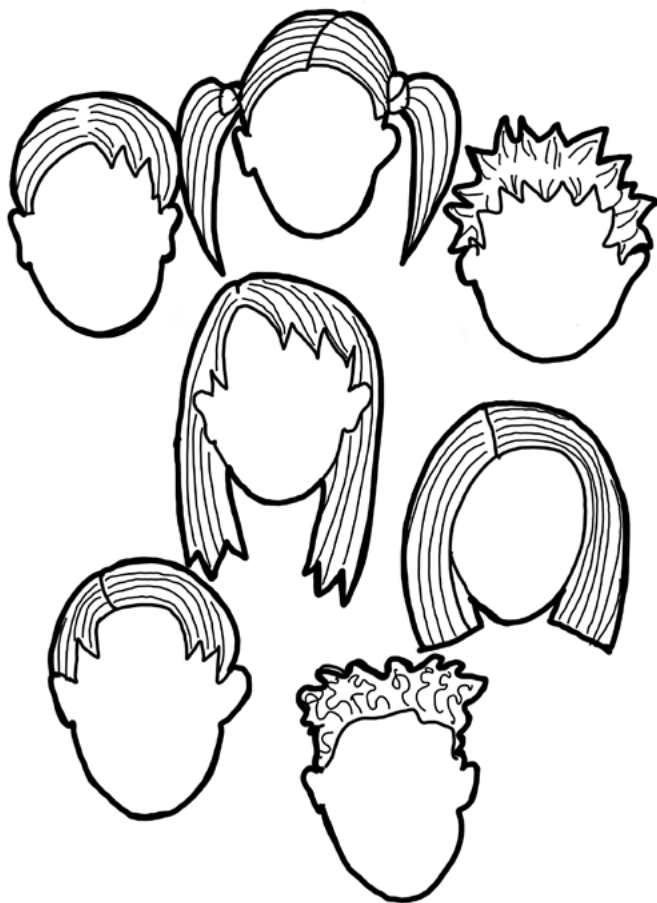
Eva Černá

Skupina Dobročinná aukce:
<https://www.facebook.com/groups/378288085329296>

Dětské okénko: listopad

Milé děti,
v listopadu uslyšíme v evangeliu příběh o vdově,
která darovala chrámu jeden nepatrný halíř, tedy
skoro nic. Přesto o ní Pán Ježíš říká, že dala ne-
smírně moc – dala všechno, co měla. Dát všechno,
co mám – to je zase nesmírně moc! To je totiž
úžasná Boží matematika (tj. počty). A co to pro
nás znamená?

Když jsme malí, možná ani nemáme ten halíř,
drobnou minci, za níž si nekoupíme ani zmrzlinu.
Můžeme tedy vůbec něco dávat blízkým lidem
kolem nás? Jasně! Máme přece úsměv a vlídná

slova, můžeme potěšit kamaráda, kterému je
smutno, pozdravit jindy protivnou paní sousedku
a usmát se na ni, obejmout maminku a poděkovat
jí za chutnou večeři. Myslíte, že to je málo? Zkuste
to a třeba zjistíte, že máte moc měnit svět kolem
sebe k lepšímu.

Na obrázku vidíte prázdné obličejy – dokážete
jim domalovat usmívající se pusy a oči? Až se na
vás všechny budou usmívat, můžete jim i vymy-
slet jména.

Příště se na vás těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,
téměř hned po podzimních prázdninách vzpomínáme na naše zemřelé, doufáme a prosíme, aby zažívali radost z Boží blízkosti. Den předtím však můžeme slavit památku na ty, o kom to víme jistě. Jsou to světci a světice. Už ta slova „světec“ a „světice“ v sobě obsahují jiné slovo – „světlo“. Co se tím míní? Opravdu nad jejich hlavami v životě tančila svatozář se žárovkami? Asi ne, vidíte. Ale možná z nich vyzařovalo něco, co přinášelo

světlo do životů těch druhých. Světlo, odraz Boží lásky a dobroty. Dnes si několik málo světců připomeneme i s jejich symboly, s nimiž se často zobrazují (a podle nichž je také na obrazech či sochách můžeme poznat). Pokud se vám podaří správně k sobě poskládat svaté i jejich symboly, doplněním písmen, která u nich stojí, dostanete tajenku s odpovědí na otázku, proč si vůbec o svatých povídáme.

Příště se těší **Blanka**

KLÍČ K ŘEŠENÍ:

1.	sv. Pavel	klíč od nebeského království	N
2.	sv. Petr	šála, neboť ji byla uškrcena, aby neprolila krev	
3.	sv. Martin	a nemohla být považována za mučednici	P
4.	sv. Ludmila	pádlo, protože jako misionář se plavil podél Baltského pobřeží	A
5.	sv. Václav	štit s orlicí, protože byl kníže z přemyslovského rodu	I
6.	sv. Jan Nepomucký	berla a mitra, jelikož sloužil také jako biskup	V
7.	sv. Cyril (Konstantin)	čapka a 5 hvězd, protože byl vyšehradský kanovník a oněch	
8.	sv. Metoděj	5 hvězd označilo nález jeho mrtvého umučeného těla ve Vltavě	R
9.	sv. Vojtěch	lvice v erbu (provádala se do rodu Lemberků,	
10.	Zdislava	Lemberk = Lví hora) a její 4 děti	T
		bilý kůň, na němž coby voják jezdil; dělí se se žebrákem o plášť	S
		meč, protože kázal v celém Středomoří a říkal, že Boží slovo	
		je ostřejší než meč, taky jeho nástroj popravicí	I
		kniha, neboť sepsal a přeložil Bibli a bohoslužebné texty	
		do slovanského jazyka	O

„SVATÍ NÁS MOHOU I V DNEŠNÍ DOBĚ...”

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Setkání

- Pravidelná setkání **Život z víry** s jáhnem Pavlem Urbanem v listopadu pokračují **každou středu v 19 hod.** Pozor, přesouvají se pro letošek do KCMT, do místnosti za knižním obchůdkem.
- Setkávání **Spolu s Bibli v ruce** se konají **v úterý (kromě 26. 11.) od 19 hod.** na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve Pavla Edita Herciková.
- Na **Základy hebrejského jazyka a myšlení** s Pavlou Editou Hercikovou zveme **každé úterý (kromě 26. 11.) od 20.15 na faru.** Mohou se připojit i noví zájemci! Budeme si povídat o číslech a číselných hodnotách písmen v Bibli.
- Setkání **společenství Hnutí fokoláre – pondělí 4. 11. 2024 od 19.15** v KCMT. Slovo života na listopad: „Ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“ (Mk 12,44) Zveme mezi nás i nové zájemce. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **Páteční dopolední setkávání** – scházíme se **každý pátek v 9 hod** v kapli KCMT na bohoslužbě slova a poté ve foyer na posezení u kávy a občerstvení. Srdečně zveme všechny, kdo jste doma sami, přijďte s námi strávit dopoledne v přátelském společenství. J. a V. Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V listopadu se sejdem 6., 13., 20. a 27. 11. Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně travíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knižní obchůdek

Modlitba s ikonami – Henri Nouwen

Autor uvádí čtenáře do své zkušenosti modlitby s ikonami na příkladu slavných ruských ikon,

kteří mocně zasáhly do jeho života a osvětlily mu samu podstatu křesťanské zvěsti.

„Chceme-li žít duchovním životem uprostřed společnosti, která tak úporně vysává naši energii, je třeba si vědomě chránit svůj vnitřní prostor, kde můžeme kontemplantovat Pánovu krásu. Jedním z kroků tímto směrem mohou být i moje rozjímání nad čtyřmi ruskými ikonami. Věnoval jsem se jim dlouho, v modlitbě, četl jsem o nich i mluvil, ale hlavně jsem na ně tiše a vytrvale hleděl... A tohle bych rád zdůraznil vám všem, kdo budete číst tuto rozjímání: na ikony je třeba usebraně v tichu hledět, modlit se s nimi.“

Když vaše dítě trpí (praktický rádce pro rodiče dětí v těžkých situacích) – KEVIN LEMAN

Kniha amerického psychologa Kevina Lemana je praktickým průvodce pro všechny rodiče, jejichž děti potkalo nějaké trápení.

Svět se totiž od doby, kdy byli rodiče dětmi, dramaticky změnil a děti jsou dnes vystaveny řadě dalších, mnohdy velmi těžkých situací. Výsměch na sociálních sítích, poruchy příjmu potravy, náročné situace po rozvodu rodičů, problém přijmout sebe sama, sebepoškozování, myšlenky na sebevraždu...

Autor, který čerpá ze své více než čtyřicetileté praxe se podrobně věnuje jednotlivým okruhům problémů a ve druhé části knihy odpovídá na konkrétní dotazy rodičů. Předkládá neocenitelné praktické rady a jedinečný vhled do těžkosti, kterým dnešní děti a jejich rodiče mnohdy čelí.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za všechny, kdo ztratili dítě

Modleme se, aby všichni rodiče, kteří truchlí nad úmrtím syna nebo dcery, našli ve svém společenství podporu a získali od Ducha Utěšitele pokoj srdce.

Národní úmysl: Za pečující

Modleme se, aby ti, kdo dlouhodobě pečují o potřebné, nalézali prostor na obnovu svých sil v Božím slově, svátostech a přátelských vazbách.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Príspevky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí 15.30–21.30
- úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–12.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Credits **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	-
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	-
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	-	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	-	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

LISTOPAD

v naší farnosti

2. 11. 17.00 **Dušíčková pobožnost na chodovském hřbitově**
2. 11. 8 a 18.00 **Mše svatá v kostele sv. Františka na Chodově**
7. 11. 19.00 **Zastavení u Matky Terezy s Alešem Masnerem**
„Jak je spravedlivý obchod v praxi fér (?)“ S Alešem Masnerem bez všech pouček, teorie a filozofie o férovém obchodu v praxi. Více uvnitř čísla (s 6)
9. 11. **Farní výlet podzimní přírodou** – informace uvnitř čísla (s 14)
10. 11. 16.00 **Koncert flétnového souboru Vivat Flauto a jeho hostů**
17. 11. 15–18.00 **Taneční odpoledne se skupinou „Hvězdný prach“**
21. 11. 19.00 **Z cyklu „Nad uměním života“ 2 s PhDr. Annou Stodolovou**
Jak naložit se vztekem a zlostí, abychom co nejméně ubližovali? Více uvnitř čísla (s 14).
- 21.–24. 11. **Krátký kurz ikonopisu na faře u sv. Františka**
Pod vedením zkušeného ikonopisce Martina Damiána můžete i vy vytvořit svou ikonu. Bližší informace na www.kcmt.cz
26. 11. 19.00 **Chvály u sv. Františka**
27. 11. **ČERVENÁ STŘEDA**
I v letošním roce se naše kostely rozsvítí červenou barvou. Je to připomínka toho, že ne všude po světě mohou lidé svobodně vyznávat svou víru.
29. 11. 15–16 a 17–19 **Adventní dílny** na výrobu věnců v prostoru Cafe Terezie. Cena materiálu (bohatý výběr) 350 Kč. Svíčky si přineste vlastní.
Přihlašování na emailu reditelka@kcmt.cz nejpozději do 25. 11.
30. 11. 10.00 **ADVENTNÍ JARMARK POD STŘECHOU**
–17.30 Tradiční jarmark pod střechou s možností koupit si úžasné originální dárky, dát si svařák či jiné dobroty a těšit se na přicházející vánoční svátky.
- 16.00 Divadelní pohádka o Sněhurce – vstupné 100 Kč.
1. 12. 16.00 **První adventní koncert. Soubor KAMELIJA**
„Vánoční příběh“ – výpravné hudebně dramatické pásmo o příběhu Vánoc. Uslyšíte autorské úpravy koled českého skladatele Františka Fialy. Kulisy výtvarnice Daniely Kuruc. Vstupné doporučené 150 Kč (KCMT).
5. 12. **Mikulášská** – bližší info na www.kcmt.cz

Pravidelný program:

- **Farní knihovna** – otevírací doba: středa 16.45–17.45 a 18.45–20.00, pátek 10.00–12.00
- Každé pondělí vás zveme k **návštěvě kaple Matky Terezy**, ke ztišení nebo prohlídce. Kaple bude otevřená od 16 do 18 h
- **Café Terezie** – otevřena: po, út 15.30–20.00, st 15.30–20.00, ne 10.00–13.00. Dobrá italská káva, domácí limo, dortíky